

Валентина Проценко¹, Лілія Прокопчук²
УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ
ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У статті досліджено теоретичні та практичні аспекти управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства в умовах забезпечення сталого розвитку. Розкрито економічну сутність інноваційно-інвестиційного потенціалу як сукупності ресурсів, можливостей та управлінських інструментів, що забезпечують реалізацію інноваційної діяльності та ефективне залучення інвестицій для досягнення стратегічних цілей підприємства. Визначено основні складові інноваційно-інвестиційного потенціалу, зокрема фінансову, інноваційну, кадрову, технологічну та організаційно-управлінську, а також охарактеризовано внутрішні й зовнішні фактори, що впливають на його формування та розвиток.

Обґрунтовано необхідність інтеграції інноваційної та інвестиційної діяльності у систему стратегічного управління підприємством з урахуванням сучасних викликів економіки, цифровізації, посилення конкуренції та потреби дотримання принципів сталого розвитку. Встановлено, що ефективне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємства, зміцненню його фінансової стійкості, активізації інноваційної діяльності та забезпеченню адаптивності до змін зовнішнього середовища.

Ключові слова: інновації, інвестиції, потенціал підприємства, сталий розвиток, управління, конкурентоспроможність, інноваційна діяльність.

Рис. 4. Літ. 11.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-297-407-418

¹ <https://orcid.org/0000-0003-4299-1298>

² <https://orcid.org/0000-0002-9075-8549>

Valentina Protsenko, Liliya Prokopchuk
MANAGEMENT OF INNOVATION AND INVESTMENT
POTENTIAL OF ENTERPRISE IN THE CONTEXT OF ENSURING
SUSTAINABLE DEVELOPMENT

The article studies the theoretical and practical aspects of managing the innovation and investment potential of an enterprise in the context of ensuring sustainable development. The economic essence of innovation and investment potential as a set of resources, opportunities and management tools that ensure the implementation of innovation activities and effective attraction of investments to achieve the strategic goals of the enterprise is revealed. The main components of innovation and investment potential, in particular financial, innovative, personnel, technological, organizational and managerial, as well as internal and external factors influencing its formation and development are characterized.

The necessity of integrating innovation and investment activities into the system of strategic management of the enterprise, taking into account the modern challenges of the economy, digitalization, increased competition and the need to comply with the principles of sustainable development, has been substantiated. It has been established that effective management of innovation and investment potential contributes to increasing the competitiveness of the enterprise, strengthening

¹ V.N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine.

² V.N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine.

its financial stability, intensifying innovation activity and ensuring adaptability to changes in the external environment.

Keywords: innovations, investments, enterprise potential, sustainable development, management, competitiveness, innovation activity.

Peer-reviewed, approved and placed: 13.03.2026

Постановка проблеми. В умовах глобалізації, цифрової трансформації економіки та посилення конкурентного середовища особливої актуальності набуває проблема забезпечення сталого розвитку підприємств. Сучасні підприємства функціонують у нестабільному економічному середовищі, що супроводжується високим рівнем ризиків, обмеженістю ресурсів, екологічними викликами та необхідністю адаптації до швидких технологічних змін. За таких умов ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності та довгострокової ефективності діяльності підприємств стає формування й ефективне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом.

Інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства визначає його здатність генерувати, впроваджувати та фінансувати інновації, забезпечуючи при цьому економічне зростання, соціальну відповідальність та екологічну безпеку. Водночас недостатній рівень інвестиційної активності, обмежений доступ до фінансових ресурсів, низька інноваційна спроможність та відсутність ефективних механізмів управління стримують реалізацію стратегічних цілей сталого розвитку підприємств. Попри значну кількість наукових праць, присвячених питанням інноваційного розвитку та інвестиційного забезпечення підприємств, недостатньо дослідженими залишаються аспекти комплексного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом саме в контексті досягнення цілей сталого розвитку. Потребують подальшого обґрунтування підходи до оцінювання такого потенціалу, визначення факторів його формування та розроблення ефективних управлінських механізмів його реалізації в сучасних умовах господарювання.

У зв'язку з цим виникає необхідність у поглибленому дослідженні теоретичних і практичних засад управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства як важливого інструменту забезпечення його сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства та забезпечення сталого розвитку активно досліджуються у працях вітчизняних науковців. Зокрема, Дем'яненко Т. [6] розглядає напрями забезпечення сталого розвитку інноваційно-орієнтованих підприємств та підкреслює важливість впровадження сучасних інноваційних механізмів управління.

Котвицька Н. М., Кашульський О. М. та Пітік В. С. [2] досліджують формування інноваційно-інвестиційного потенціалу в системі стратегічного управління розвитком підприємства, акцентуючи увагу на необхідності інтеграції інноваційної та інвестиційної діяльності. Косач І. та Кормило А. [3] аналізують стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом у контексті трансформаційних процесів економіки та державного регулювання.

У працях Могильної Л. та Воробйова І. [4] висвітлюються сучасні стратегії управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємств, а Попело О. В. та Малиш В. В. [8] досліджують адаптивне управління інноваційно-інвестиційним розвитком як фактор забезпечення економічної безпеки підприємств.

Теоретичні та практичні аспекти стратегічного управління підприємствами розкрито у роботах Туріло А. М., Туріло А. А., Короленка Р. В. та Непши А. О. [10]. Водночас Чобіток В. [7, 11] приділяють увагу питанням інноваційно-екологічного підприємництва та його ролі у забезпеченні сталого розвитку.

Попри значну кількість наукових праць, питання комплексного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства в контексті забезпечення сталого розвитку залишаються недостатньо дослідженими, що зумовлює актуальність подальших наукових розробок у цьому напрямі.

Метою дослідження є обґрунтування теоретичних засад та розроблення практичних рекомендацій щодо управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства з метою забезпечення його сталого розвитку в умовах сучасних економічних трансформацій.

Основні результати дослідження. Сучасні умови розвитку економіки характеризуються високим рівнем нестабільності, посиленням геополітичних і фінансових ризиків, швидкими технологічними змінами та активізацією процесів глобалізації. Підприємства функціонують у середовищі жорсткої конкуренції, де ключовими факторами успіху стають швидкість адаптації до змін ринку, здатність до інноваційного розвитку та ефективне залучення інвестиційних ресурсів. У таких умовах традиційні підходи до управління поступово втрачають свою ефективність, поступаючись місцем більш гнучким та стратегічно орієнтованим моделям розвитку, які враховують не лише економічні результати, а й вимоги сталого розвитку.

Важливим фактором забезпечення стабільного функціонування підприємства стає його спроможність до системного впровадження інновацій, модернізації виробничих процесів, цифрової трансформації діяльності та оновлення матеріально-технічної бази. Не менш значущим є формування сприятливого інвестиційного середовища всередині підприємства, яке дозволяє залучати як внутрішні, так і зовнішні фінансові ресурси для реалізації стратегічних проєктів розвитку. Саме інноваційно-інвестиційний потенціал у цьому контексті виступає інтегрованою характеристикою можливостей підприємства, що визначає його здатність до економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності та забезпечення сталого розвитку у довгостроковій перспективі.

Особливої актуальності проблема управління інноваційно-інвестиційним потенціалом набуває в умовах переходу до моделі сталого розвитку, яка передбачає гармонійне поєднання економічних, соціальних та екологічних інтересів. Підприємства вже не можуть орієнтуватися виключно на максимізацію прибутку, оскільки сучасні вимоги ринку та суспільства передбачають також соціальну відповідальність, екологічну безпеку та

раціональне використання ресурсів. У зв'язку з цим виникає потреба у формуванні комплексної системи управління інноваційно-інвестиційним потенціалом, яка забезпечує не лише економічний результат, але й сприяє досягненню цілей сталого розвитку через впровадження екологічно чистих технологій, підвищення енергоефективності, зменшення негативного впливу на довкілля та розвиток людського капіталу [5].

Інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства розглядається як складна багаторівнева система, що охоплює взаємопов'язані ресурси та можливості підприємства. До його складу входять фінансові ресурси, що визначають інвестиційну спроможність підприємства; кадровий потенціал, який формує здатність до генерації та впровадження інновацій; технологічна база, що забезпечує рівень виробничої модернізації; інформаційні ресурси, які підтримують процес прийняття управлінських рішень; а також організаційно-управлінська складова, що забезпечує координацію та ефективність усіх бізнес-процесів. Взаємодія зазначених елементів формує цілісну систему, від рівня розвитку якої залежить здатність підприємства впроваджувати інновації, залучати інвестиції та забезпечувати економічну стійкість і сталий розвиток у довгостроковій перспективі. Основні складові інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства наведено на рис. 1.

Рис. 1. Складові інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства, розроблено авторами

Важливу роль у процесі формування та розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства відіграє система управління, яка виступає ключовим координуючим механізмом усіх ресурсних, організаційних та функціональних складових. Саме ефективна система управління забезпечує узгодженість між стратегічними цілями підприємства та наявними ресурсними можливостями, сприяє раціональному розподілу інвестицій, підвищенню результативності інноваційної діяльності та прискоренню процесів впровадження нових технологій у виробництво, що в підсумку створює передумови для забезпечення сталого розвитку підприємства [7].

У сучасних умовах система управління інноваційно-інвестиційним потенціалом повинна мати адаптивний характер, тобто здатність швидко

реагувати на зміни зовнішнього середовища та внутрішніх умов функціонування підприємства з урахуванням вимог сталого розвитку. Вона охоплює не лише процеси планування та організації, але й моніторинг, контроль, аналіз ефективності управлінських рішень та коригування стратегічних напрямів розвитку. Особливого значення набуває використання сучасних цифрових технологій управління, які дозволяють підвищити точність прогнозування, ефективність аналізу даних та обґрунтованість прийняття управлінських рішень, що безпосередньо сприяє досягненню цілей сталого розвитку підприємства.

Ефективність управління інноваційно-інвестиційним потенціалом значною мірою визначається впливом внутрішніх і зовнішніх факторів, які формують умови функціонування підприємства та його можливості для розвитку у контексті забезпечення сталого розвитку [9]. Внутрішні фактори відображають внутрішній стан підприємства та рівень його організаційно-економічного розвитку. До них належать фінансовий стан, який визначає можливості інвестування в інноваційні проекти; рівень кваліфікації персоналу, що впливає на здатність генерувати та впроваджувати інновації; ступінь інноваційної активності підприємства; рівень технічного та технологічного забезпечення виробництва; ефективність організаційної структури управління; а також система мотивації працівників, яка стимулює інноваційну діяльність, підвищення продуктивності праці та сприяє досягненню цілей сталого розвитку.

Зовнішні фактори формуються під впливом макроекономічного середовища та ринкових умов, у яких функціонує підприємство, з урахуванням сучасних викликів сталого розвитку. До них належать державна інноваційна та інвестиційна політика, що визначає рівень підтримки інноваційного розвитку; інвестиційний клімат у країні, який впливає на доступність фінансових ресурсів; рівень конкуренції на ринку, що стимулює впровадження інновацій; темпи науково-технічного прогресу, які визначають швидкість появи нових технологій; а також загальна економічна ситуація, що формує стабільність або нестабільність умов господарювання та впливає на можливість реалізації принципів сталого розвитку.

Таким чином, ефективне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом можливе лише за умови комплексного врахування як внутрішніх, так і зовнішніх факторів впливу, що забезпечує збалансований розвиток підприємства, його конкурентоспроможність і досягнення цілей сталого розвитку в довгостроковій перспективі. Основні фактори впливу на інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства представлено на рис. 2.

У сучасних умовах функціонування економіки підприємства змушені приділяти особливу увагу постійному вдосконаленню системи управління інноваційно-інвестиційним потенціалом, оскільки саме від її ефективності залежить здатність до довгострокового розвитку, адаптації до змін зовнішнього середовища, забезпечення конкурентних позицій на ринку та досягнення цілей сталого розвитку. Зростання рівня технологічної складності виробництва, прискорення інноваційних процесів і підвищення вимог до ефективності використання ресурсів обумовлюють необхідність переходу до

більш гнучких, стратегічно орієнтованих моделей управління, які враховують не лише економічні результати, а й екологічні та соціальні аспекти діяльності.

Рис. 2. Фактори впливу на інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства, розроблено авторами

Особливого значення в цих умовах набуває стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом, яке дозволяє не лише реагувати на поточні зміни, але й формувати довгострокові напрями розвитку підприємства відповідно до принципів сталого розвитку. Воно забезпечує можливість своєчасного виявлення зовнішніх можливостей і загроз, оцінювання внутрішніх ресурсів і обмежень, а також формування збалансованої інноваційно-інвестиційної стратегії, спрямованої на досягнення економічної ефективності, інноваційного зростання, соціальної відповідальності та екологічної безпеки. Важливим елементом стратегічного підходу є управління ризиками, що дозволяє мінімізувати можливі втрати при реалізації інноваційних та інвестиційних проєктів і підвищити їхню результативність у контексті сталого розвитку [6].

Процес управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства має комплексний та безперервний характер і охоплює низку взаємопов'язаних етапів. На першому етапі здійснюється аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища, що дозволяє визначити поточний стан підприємства, виявити можливості розвитку та потенційні загрози з урахуванням вимог сталого розвитку. Далі проводиться оцінювання наявного інноваційно-інвестиційного потенціалу, що включає аналіз фінансових, кадрових, технологічних та організаційних ресурсів підприємства. На основі отриманих результатів формується інноваційно-інвестиційна стратегія, яка визначає пріоритетні напрями розвитку, механізми залучення інвестицій та впровадження інновацій із врахуванням економічних, соціальних та екологічних цілей.

Наступним етапом є реалізація інноваційних та інвестиційних проєктів, яка передбачає практичне впровадження запланованих заходів, модернізацію виробництва, впровадження нових технологій та продуктів, а також залучення

фінансових ресурсів для їх фінансування. Завершальним етапом виступає контроль і оцінювання результативності управлінських рішень, що дозволяє визначити ефективність реалізованих заходів, виявити відхилення від запланованих показників та здійснити коригування подальших управлінських дій у напрямі сталого розвитку [3].

Ефективна система управління інноваційно-інвестиційним потенціалом повинна забезпечувати раціональне використання наявних ресурсів, підвищення рівня інноваційної активності підприємства, оптимізацію інвестиційних потоків та зміцнення його конкурентних позицій на ринку. Важливим результатом функціонування такої системи є формування стійких передумов для довгострокового економічного зростання, підвищення соціальної відповідальності бізнесу, зменшення екологічного навантаження та забезпечення сталого розвитку підприємства. Механізм управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства наведено на рис. 3.

Рис. 3. Механізм управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства, розроблено авторами

Ефективне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства є одним із ключових чинників забезпечення його сталого розвитку, оскільки воно формує основу для довгострокового економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності та гармонійного поєднання економічних, соціальних і екологічних цілей. У сучасних умовах саме інновації та інвестиції виступають рушійною силою трансформаційних процесів, що дозволяє підприємствам переходити на якісно новий рівень розвитку, орієнтований на ефективність, екологічність та соціальну відповідальність.

Впровадження сучасних технологій у виробничу діяльність сприяє суттєвому підвищенню продуктивності праці, оптимізації витрат та покращенню якості продукції. Автоматизація та цифровізація виробничих процесів забезпечують зменшення впливу людського фактора, підвищують точність операцій та дозволяють більш ефективно використовувати ресурси підприємства. Важливу роль відіграє також впровадження енергозберігаючих технологій, які сприяють зниженню витрат на енергоресурси та зменшенню залежності від зовнішніх енергетичних ринків. Реалізація екологічних проєктів, зокрема модернізація обладнання та впровадження безвідходних технологій, дозволяє зменшити негативний вплив на навколишнє середовище та забезпечити відповідність підприємства сучасним екологічним стандартам [2].

Крім економічних результатів, управління інноваційно-інвестиційним потенціалом формує значний соціальний ефект. Зокрема, розвиток інноваційної діяльності та розширення інвестиційних можливостей сприяють створенню нових робочих місць, що є важливим фактором соціальної стабільності. Одночасно відбувається підвищення кваліфікації персоналу через навчання, перепідготовку та впровадження сучасних управлінських і виробничих технологій. Покращення умов праці досягається за рахунок модернізації виробничого середовища, автоматизації небезпечних процесів та впровадження стандартів охорони праці, що в цілому підвищує рівень безпеки та мотивації працівників.

Екологічний ефект від ефективного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом проявляється у впровадженні ресурсозберігаючих технологій, скороченні обсягів шкідливих викидів у навколишнє середовище, зменшенні споживання природних ресурсів та переході до більш екологічно відповідальних моделей виробництва. Це дозволяє підприємствам не лише знижувати екологічні ризики, але й формувати позитивний імідж соціально відповідального суб'єкта господарювання.

Таким чином, інноваційно-інвестиційний потенціал виступає інтегруючою основою сталого розвитку підприємства, оскільки забезпечує одночасне досягнення економічної ефективності, соціальної стабільності та екологічної безпеки. Взаємозв'язок між цими складовими відображає системний характер сталого розвитку та підкреслює важливість комплексного підходу до управління підприємством. Взаємозв'язок інноваційно-інвестиційного потенціалу та складових сталого розвитку підприємства наведено на рис. 4.

Управління інноваційно-інвестиційним потенціалом є одним із ключових інструментів забезпечення сталого розвитку підприємства в умовах сучасних економічних трансформацій. Його значення полягає у здатності інтегрувати інноваційні процеси та інвестиційні ресурси в єдину систему стратегічного розвитку, що дозволяє підприємству не лише реагувати на зміни зовнішнього середовища, а й формувати власні конкурентні переваги. Ефективне поєднання інноваційної та інвестиційної діяльності створює передумови для стабільного економічного зростання, підвищення продуктивності, оновлення виробничої бази та впровадження сучасних технологій управління.

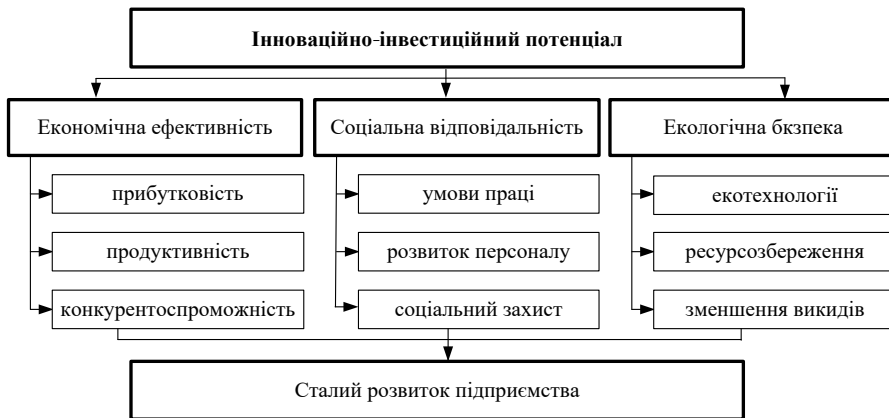

Рис. 4. Взаємозв'язок інноваційно-інвестиційного потенціалу та сталого розвитку підприємства, розроблено авторами

Завдяки розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємство отримує можливість забезпечити довгострокову економічну стійкість, що проявляється у стабільності фінансових результатів, зниженні витрат, оптимізації використання ресурсів та підвищенні інвестиційної привабливості. Водночас зростає рівень конкурентоспроможності підприємства на внутрішньому та зовнішньому ринках, оскільки інноваційна активність дозволяє швидше адаптуватися до змін попиту, впроваджувати нові продукти та розширювати ринкові можливості.

Важливим аспектом є також соціальний вимір управління інноваційно-інвестиційним потенціалом, який проявляється у підвищенні якості робочих місць, розвитку людського капіталу, зростанні рівня професійної підготовки працівників та покращенні умов праці. Паралельно реалізація інноваційних проєктів сприяє впровадженню екологічно безпечних технологій, зменшенню рівня забруднення довкілля та раціональному використанню природних ресурсів, що формує позитивний екологічний ефект діяльності підприємства.

Проведене дослідження дозволяє стверджувати, що формування ефективної системи управління інноваційно-інвестиційним потенціалом повинно базуватися на комплексному, системному підході, який враховує взаємозв'язок усіх складових потенціалу та орієнтується на досягнення довгострокових стратегічних цілей підприємства. Такий підхід передбачає узгодження фінансових, інноваційних, кадрових та організаційно-управлінських рішень у межах єдиної стратегії розвитку.

Реалізація запропонованого механізму управління дозволяє підвищити ефективність використання ресурсів, активізувати інноваційну та інвестиційну діяльність, знизити ризики управлінських рішень та забезпечити стійке функціонування підприємства в умовах нестабільного зовнішнього середовища. У підсумку це сприяє формуванню довгострокових конкурентних переваг та забезпеченню стабільного, збалансованого та сталого розвитку підприємства.

Висновки. Управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства є одним із ключових напрямів забезпечення його сталого розвитку в сучасних умовах господарювання. Інноваційно-інвестиційний потенціал виступає комплексною економічною категорією, яка об'єднує фінансові, інноваційні, кадрові, технологічні та організаційно-управлінські ресурси підприємства й визначає його здатність до впровадження інновацій, залучення інвестицій та забезпечення довгострокового розвитку.

Основними складовими інноваційно-інвестиційного потенціалу є фінансові ресурси, рівень інноваційної активності, кадровий потенціал, технічне забезпечення та ефективність системи управління. На формування і розвиток потенціалу суттєво впливають фактори внутрішнього та зовнішнього середовища, серед яких особливе значення мають інвестиційний клімат, державна підтримка інноваційної діяльності, рівень конкуренції, фінансовий стан підприємства та рівень технологічного розвитку.

Необхідною умовою підвищення ефективності управління інноваційно-інвестиційним потенціалом є інтеграція інноваційної та інвестиційної діяльності у систему стратегічного управління підприємством. Використання сучасних технологій, цифровізація бізнес-процесів, розвиток кадрового потенціалу та впровадження ефективних управлінських рішень сприяють зміцненню конкурентних позицій підприємства та підвищенню його економічної стійкості.

Запропонований механізм управління інноваційно-інвестиційним потенціалом забезпечує раціональне використання ресурсів, активізацію інноваційної діяльності, мінімізацію ризиків та підвищення ефективності реалізації інноваційних та інвестиційних проєктів. Важливим аспектом є орієнтація системи управління на досягнення цілей сталого розвитку, що передбачає поєднання економічної ефективності, соціальної відповідальності та екологічної безпеки.

Ефективне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом сприяє підвищенню продуктивності діяльності підприємства, покращенню умов праці персоналу, зменшенню рівня ресурсоспоживання та впровадженню екологічно безпечних технологій. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованих підходів для вдосконалення системи управління підприємствами та забезпечення їх довгострокового розвитку в умовах сучасних економічних трансформацій.

1. Гарашук О.В., Куценко В.І. Освітня сфера – важливий чинник інноваційного сталого розвитку. Вісник Національної академії педагогічних наук України. 2021. № 3 (2). С. 1-7.

2. Котвицька Н.М., Кашульський О.М., Пітік В.С. (2025). Формування інноваційно-інвестиційного потенціалу в системі стратегічного управління розвитком підприємства. Актуальні питання економічних наук, (11). <https://doi.org/10.5281/zenodo.15537680>

3. Косач І., Кормило А. (2023). Стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом у контексті трансформаційних процесів державного регулювання економіки. Науковий вісник Полісся, (2(27), 24–35. [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2\(27\)-24-35](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2(27)-24-35)

4. Могильна Л., Воробйов І. (2024). Стратегії управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємств у сучасних умовах. Економіка та суспільство, (60). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-140>

5. Дем'яненко Т. І., Обиденнова Т. С., Шелест О. Л. Інноваційно-інвестиційні підходи до розвитку комунікацій, рекрутингу та підвищення ефективності управління підприємствами в умовах цифрової трансформації. *Бізнес Інформ*. 2025. № 9. С. 524-532. URL: <http://jnas.nbuiv.gov.ua/article/UJRN-0001657880>
6. Дем'яненко Т. (2024). Напрями забезпечення сталого розвитку інноваційно-орієнтованих підприємств. *Адаптивне управління: теорія і практика*. Серія Економіка, 18(36). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-18\(36\)-09](https://doi.org/10.33296/2707-0654-18(36)-09)
7. Чобіток В., Шабанов Р. М. (2025). Теоретико-методичні аспекти формування системи оцінки стратегічного управління інноваційно-екологічним підприємництвом. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 346(5), 119-126. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-346-5-17>
8. Попело О.В. Малиш В.В. Адаптивне управління інноваційно-інвестиційним розвитком промислових підприємств як фактор забезпечення економічної безпеки. *Economic Synergy*. 1 (Mar. 2023), 48–56. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-1-4>
9. Осипенко О. (2026). Інноваційні та інвестиційні детермінанти стратегічного управління промисловими підприємствами в контексті забезпечення їхньої економічної безпеки. *Проблеми і перспективи економіки та управління*, (1(45)), 186–193. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-186-193](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-186-193)
10. Туріло А.М., Туріло А.А., Короленко Р.В., Непша А.О. Стратегічне управління підприємством: сутність і ознаки. *Вісник Криворізького національного університету*. 2024. Вип. 58. С.89–94.
11. Derhaliuk M., Arefieva O., Chobitok V., Kostyunik O., Shchepina T., Shostak I. (2025) Digitalization of regional economic systems in conditions of globalization challenges. *Journal of Theoretical and Applied Information Technology*, 2025, 28th February Vol.103. No.4 P.1503-1514.

-
1. Garashchuk O.V., Kutsenko V.I. Educational sphere is an important factor of innovative sustainable development. *Bulletin of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine*. 2021. № 3 (2). Pp. 1-7.
 2. Kotvitska, N. M., Kashulsky, O. M., & Pitik, V. S. (2025). Formation of innovation and investment potential in the system of strategic management of enterprise development. *Topical Issues of Economic Sciences*, (11). <https://doi.org/10.5281/zenodo.15537680>
 3. Kosach, I., & Kormylo, A. (2023). Strategic Management of Innovation and Investment Potential in the Context of Transformation Processes of State Regulation of the Economy. *Scientific Bulletin of Polissia*, (2(27)), 24–35. [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2\(27\)-24-35](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2(27)-24-35)
 4. Mogilna, L., & Vorobyov, I. (2024). Strategies for managing innovation and investment development of enterprises in modern conditions. *Economy and Society*, (60). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-140>
 5. Demianenko T. I., Obidenova T. S., Shelest O. L. Innovation and investment approaches to the development of communications, recruiting and improving the efficiency of enterprise management in the context of digital transformation. *Business Inform*. 2025. № 9. Pp. 524-532. <http://jnas.nbuiv.gov.ua/article/UJRN-0001657880>
 6. Demianenko, T. (2024). Directions for ensuring sustainable development of innovation-oriented enterprises. *Adaptive Management: Theory and Practice*. Series Economics, 18(36). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-18\(36\)-09](https://doi.org/10.33296/2707-0654-18(36)-09)
 7. Chobitok, V., & Shabanov, R. M. O. (2025). Theoretical and methodological aspects of the formation of the system for assessing the strategic management of innovation and environmental entrepreneurship. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 346(5), 119-126. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-346-5-17>
 8. Popelo, O.V. and Malish, V.V. 2023. Adaptive management of innovation and investment development of industrial enterprises as a factor in ensuring economic security. *Economic Synergy*. 1 (Mar. 2023), 48–56. DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2023-1-4>
 9. Osipenko, O. (2026). Innovation and investment determinants of strategic management of industrial enterprises in the context of ensuring their economic security. *Problems and Prospects of Economics and Management*, (1(45)), 186–193. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-186-193](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-186-193)

10. Turilo A. M., Turylo A. A., Korolenko R. V., Nepsha A. O. Strategic management of enterprise: essence and signs. Bulletin of Kryvyi Rih National University. 2024. Vol. 58. Pp. 89–94.

11. Derhaliuk M., Arefieva O., Chobitok V., Kostyunik O., Shchepina T., Shostak I. (2025) Digitalization of regional economic systems in conditions of globalization challenges. Journal of Theoretical and Applied Information Technology, 2025, 28th February Vol.103. No.4 P.1503-1514.